

RECHTSPRAAK

VLEP/Food Connect Maaltijdservice B.V.

Er is sprake van contractcatering in plaats van een producent van gemaksvvoeding, aangezien de gemaksvvoeding niet fabrieksmatig wordt bereid en de maaltijden onmiddellijk ter consumptie dienen. Werkgeefster valt daarmee niet onder de werkingssfeer van VLEP.

Feiten

VLEP is het bedrijfspensioenfonds voor de bedrijfstak Vlees, Vleeswaren, Gemaksvvoeding en Pluimveevlees. Voor VLEP geldt een verplichtstelling. Food Connect is een onderneming die zich bezighoudt met hoofdzakelijk het bereiden, samenstellen en leveren van maaltijden aan particulieren en (cliënten van) (zorg)instellingen. Bij brief van 31 oktober 2013 heeft VLEP aan Food Connect medegedeeld dat zij van mening is dat Food Connect onder de werkingssfeer van de Verplichtstelling VLEP valt. VLEP heeft Food Connect nota's gezonden ter zake van over de periode januari 2010 t/m december 2015 verschuldigde achterstallige pensioenpremies tot een totaalbedrag van € 1.592.841,81. Sinds 1 juli 2014 is Food Connect aangesloten bij Stichting Pensioenfonds Horeca & Catering (hierna: PH&C). In deze procedure heeft Food Connect primair een verklaring voor recht gevorderd dat zij niet onder de werkingssfeer van de Verplichtstelling VLEP valt, en derhalve geen premies verschuldigd is aan VLEP noch bijdragen verschuldigd is aan de Stichting sociaal fonds voor de gemaksvvoedingsindustrie. Subsidiair heeft Food Connect een verklaring voor recht gevorderd dat zij wel onder de werkingssfeer valt van de Verplichtstelling tot deelneming aan PH&C en de gelieerde sociale fondsen. VLEP heeft in reconventie gevorderd dat Food Connect wordt veroordeeld tot betaling van achterstallige pensioenpremies over de jaren 2010 t/m 2015 tot een bedrag van € 1.592.841,81, met rente en kosten. De kantonrechter heeft in conventie de primaire vordering van Food Connect toegewezen, en de reconventionele vordering van VLEP afgewezen. VLEP is hiervan in hoger beroep gekomen.

Oordeel

Partijen twisten in essentie over de vraag of de (in hoofdzaak verrichte) bedrijfsactiviteiten van Food Connect moeten worden aangemerkt als contractcatering, dan wel dat Food Connect moet worden aangemerkt als producent (althans groothandel) van gemaksvvoeding. Uitgaande van een objectieve uitlegmethode ligt het in de rede bij het begrip producent/groothandel van gemaksvvoeding aan te sluiten bij de werkingssfeerbepalingen van de CAO voor de

Gemaksvoedingindustrie. Vast staat dat het product 'kant-en-klare maaltijden' voorkomt op de lijst van producten die worden aangemerkt als 'gemaksvoeding', zoals vermeld in de Verplichtstelling VLEP en de CAO voor de Gemaksvoedingindustrie. De werkingssfeer van deze regelingen is echter beperkt tot gemaksvoeding die fabrieksmatig wordt geproduceerd. Partijen twisten over de vraag of hiervan bij Food Connect sprake is. Bij de beantwoording van de vraag of de door Food Connect bereide maaltijden fabrieksmatig worden geproduceerd, is naar het oordeel van het hof niet doorslaggevend dat het elke dag gaat om een grote hoeveelheid maaltijden noch dat hierbij machines en grote kookketels worden gebruikt. Het is niet aannemelijk geworden dat het bereidingsproces van de maaltijden bij Food Connect voor het overgrote deel machinaal plaatsvindt. Food Connect heeft immers onbetwist gesteld dat zij een aantal koks in dienst heeft die dagelijks grote hoeveelheden voedsel bereiden, waarna elke maaltijd handmatig wordt samengesteld. Nu naar het oordeel van het hof niet voldaan is aan het vereiste dat het gaat om gemaksvoeding die 'fabrieksmatig' is bereid, valt Food Connect reeds daarom niet onder de werkingssfeer van de Verplichtstelling VLEP. Het hof voegt hier nog het volgende aan toe. In de CAO voor de Gemaksvoedingindustrie 2014-2015 is, anders dan in eerdere jaren, aan de omschrijving van de werkingssfeer toegevoegd dat het moet gaan om een producent van gemaksvoeding '*die deze etenswaren niet ter onmiddellijke consumptie levert*'. Hiervan is bij (het grootste deel van) de door Food Connect dagelijks afgeleverde maaltijden naar het oordeel van het hof sprake.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 04-12-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:3330

Zaaknummer: 200.228.239/01

Rechters: J.M.T. van der Hoeven-Oud, M.J. van der Ven en A.G. van Marwijk Kooy

Advocaten: S. Leurink-Ofman en J.T. Gommer

Wetsartikelen: CAO voor de Gemaksvoedingindustrie, CAO voor de Contractcatering, CAO voor de Groothandel in Horecaproducten en Wet BPF 2000